
[2022-34-RE](#)

Causa 2022-34-RE

(Crèdit Capital Immobiliari, SA c/ Govern d'Andorra)

Número de registre 255-2022. Recurs d'empara

Aute del 14 de juliol del 2022

BOPA núm. 90, del 27 de juliol del 2022

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 12 de maig del 2022, per la representació processal de la societat Crèdit Capital Immobiliari, SA, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 20 d'abril del 2022, dictat per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de les resolucions recaigudes en aquesta causa, i que es retrotreguin les actuacions al moment processal oportú;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. En el marc d'un expedient de comprovació limitada de l'impost sobre societats corresponent a l'exercici 2016, el 29 de setembre del 2020, la Comissió Tècnica Tributària va confirmar la liquidació tributària provisional de la societat Crèdit Capital Immobiliari, SA en què s'establia que l'import declarat per la societat en relació amb l'epígraf 18 (deducció per noves inversions del formulari 800) havia de ser de 0 € en lloc dels 412.500,22 € que constaven en la declaració presentada.

1.2. Exhaurida la via administrativa, la representació processal de la societat Crèdit Capital Immobiliari, SA va interposar una demanda jurisdiccional contra aquesta decisió, i, el 21 de febrer del 2021, la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va desestimar aquesta i va declarar que la resolució de la Comissió Tècnica Tributària era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.3. La representació processal de la societat Crèdit Capital Immobiliari, SA va interposar un recurs d'apel·lació contra la sentència de primera instància, i, el 30 de setembre del 2021, la Sala Administrativa va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava aquest recurs i confirmava la sentència de la Batllia.

1.4. La representació processal de la societat recurrent va formular un incident de nul·litat contra la sentència de la Sala Administrativa, i, el 16 de desembre del 2021, la Sala Administrativa, mitjançant aute, el va desestimar.

1.5. El 18 de gener del 2022, la societat recurrent va formular un recurs d'apel·lació contra l'aute que s'acaba de ressenyar, i, el 20 d'abril del 2022, una composició diferent de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia el va inadmetre a tràmit.

1.6. El 12 de maig del 2022, la representació processal de la societat Crèdit Capital Immobiliari, SA, va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 20 d'abril del 2022, dictat per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació de la societat recurrent

- De les actuacions es desprèn que l'any 2014 la societat recurrent va subscriure en qualitat de venedora un contracte de compravenda d'un immoble; tanmateix, aquest contracte incloïa una condició resolutòria per garantir el pagament ajornat del preu. Atès que la part compradora no va respectar els pactes contrets, l'any 2016 es va activar la resolució del contracte.

- La societat recurrent va considerar que l'acte de compravenda s'havia consumat l'any 2014 i que, per tant, l'any 2016 el bé recuperat havia de comptabilitzar-se com a una nova adquisició, que permetia una deducció sobre el 5% del seu import.

- La societat recurrent afirma que, en la sentència de primera instància del 21 de febrer del 2021, la Batllia va introduir la noció de "*finalitat econòmica de la segona transmissió*" com a criteri d'interpretació del concepte de "*noves inversions*". D'una banda, afirma que aquesta accepció constitueix una discriminació a favor de l'Administració. I, d'altra banda, considera que la introducció d'aquest element de debat es va fer *ex novo* per part de la Batllia, atès que no va ser plantejat per cap part en el procés. En aquest sentit, entén que definir els conceptes tributaris delimitant-ne els contorns, en virtut de la Llei de bases de l'ordenament tributari, correspon únicament a l'Administració Tributària, i no als tribunals ordinaris.

- També afirma que no ha tingut oportunitat de defensar-se contra aquesta nova argumentació, essencial per a la sentència de primera instància, abans de la resolució judicial. Per tant, entén que

la Batllia ha actuat excedint-se en l'aplicació del principi *iura novit curia*, i en vulneració del dret a la tutela judicial efectiva.

- Assenyala que totes les resolucions de la Sala Administrativa posteriors a la sentència de primera instància han perpetuat aquesta vulneració de drets, inclòs l'aute impugnat en aquest recurs d'empara.

- En relació amb aquest, considera errònies les afirmacions de la Sala Administrativa segons les quals hauria basat els seus recursos en consideracions de fons que ja haurien estat degudament respostes, i en preteses vulneracions al dret a la jurisdicció. Afirma que el seu desacord amb el fons de la *ratio decidendi* de la sentència no ha estat en cap moment el fonament dels seus recursos, sinó que sempre ha estat la vulneració de dret a la tutela judicial efectiva.

- Per tot això, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que revoqui l'aute del 20 d'abril del 2022 i que retrotregui les actuacions fins al moment oportú.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa argumenta que no constata una vulneració de drets fonamentals en la sentència d'apel·lació i que, en el recurs incidental, no queda establert per què la sentència comportaria el menysteniment del dret fonamental a la jurisdicció.

- Considera que la sentència d'apel·lació dona una resposta exhaustiva i fonamentada en arguments de fet i de dret, analitza detalladament la naturalesa de la clàusula resolutòria, així com les seves conseqüències en el fons. La resolució aplica una interpretació de l'article 44.1 b) de la Llei de l'impost sobre societats d'acord amb els criteris d'interpretació de les normes que preveu l'article 11 de la mateixa Llei, tenint en compte la finalitat de la deducció per noves inversions tal com ressurt de l'exposició de motius de la Llei. A més, entén que aquesta interpretació és legítima en virtut de la seva tasca com a jutjador i que no s'extralimita en les seves competències.

- En relació amb l'incident de nul·litat, la Sala Administrativa entén que els arguments que el sostenien eren una repetició d'aquells presentats en instàncies anteriors.

- En general, considera que les respostes jurisdiccionals no han resultat ni absurdes ni incoherents, sinó que s'han fonamentat en un raonament jurídic lògic, malgrat que aquest no convingui als interessos de la societat recurrent.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal suprem, ni un tribunal de cassació.

3.2. La interpretació de les lleis correspon a la jurisdicció ordinària i al Tribunal Constitucional li correspon verificar que aquesta interpretació es fonamenti en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd o que vulneri un dels drets fonamentals reconeguts a la Constitució, i, en aquest cas concret, l'al·legació de la societat recurrent d'acord amb la qual els tribunals administratius haurien

ultrapassat la seva competència en la matèria no pot ser acceptada.

3.3. Efectivament, en aquesta causa l'anàlisi de l'assumpte, tant en primera instància com en apel·lació, es va dur a terme de manera particularment detallada i argumentada.

3.4. Les resolucions impugnades estan fonamentades en Dret i no poden ser considerades com a arbitràries, il·lògiques o irraonables.

3.5. Així, aquestes resolucions estableixen que l'aplicació d'una clàusula resolutòria desposseeix el contracte dels seus efectes, i que la conseqüència lògica d'aquesta circumstància és que la cessió del bé no ha tingut lloc. Per tant, és lògic i raonable considerar que com que la propietat no ha estat transferida, no es pot considerar que el bé s'hagi adquirit de nou en el moment de l'activació de la clàusula esmentada. Aquest argument és suficient per fonamentar les resolucions impugnades.

3.6. És igualment lògic i raonable considerar que l'aplicació de la clàusula resolutòria d'un contracte inicial no té el caràcter de nova decisió d'invertir en la societat. Aquest segon punt és una conseqüència directa del primer.

3.7. Així doncs, tant en primera instància com en fase d'apel·lació, els tribunals administratius van establir, de manera fonamentada en Dret, lògica i raonable, que les condicions per poder admetre la deducció fiscal proposada per la societat recurrent no estaven reunides.

3.8. Així mateix, les dues decisions respecte de l'incident de nul·litat plantejat per la societat recurrent també estan fonamentades en Dret i estableixen de manera lògica que els seus drets fonamentals no han estat vulnerats.

3.9. Per consegüent, aquest recurs d'empara està mancat de contingut constitucional i per aquest motiu ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2022-34-RE interposat per la representació processal de la societat Crèdit Capital Immobiliari, SA contra l'aute del 20 d'abril del 2022, dictat per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 14 de juliol del 2022.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Magistrat

Dominique Rousseau